

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วง
การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
Factors related to household debt during the COVID-19 epidemic in
Thung Song District Nakhon Si Thammarat Province.

ปริศนา ส่งศรี¹ กมลลักษณ์ จันทร์ปาน² วิชิต จรุงสุจริตกุล³
และนิภารัตน์ นิกตรีพงษ์⁴

Prisana Songsri¹ Kamonlak Chanpan² Wichit Charungsutjaritkul³
and Niparat Nuktreesong⁴

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Email: 6211313004@nstru.ac.th

¹Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand Email:
6211313004@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาภาระหนี้สินครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 100 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นแบบพรรณนาจากความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าไคสแควร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.0 อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 38 ปีขึ้นไป ร้อยละ 37.0 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ร้อยละ 37.0 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 26.0 รายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ร้อยละ 49.0

จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน ร้อยละ 68.0 จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 1-2 คน ร้อยละ 72.0 สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย จำนวนสมาชิก ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 ได้แก่ จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์, หนี้สินครัวเรือน, โควิด-19, อำเภอทุ่งสง

Abstract

This research aimed to study (1) the household debt burden during COVID-19 in Thung Song District, Nakhon Si Thammarat Province, and (2) factors related to household debt during COVID-19 in Thung Song District, Nakhon Si Thammarat Province. This quantitative used a questionnaire to collect data from the sample group of 100 people, selected by simple random sampling. Statistics used for data analysis were descriptive analysis from frequency, percentage, and mean.

The results of data analysis revealed that most people in the sample group were female (56.0%), the most age range was 38 years old or older (37.0%), most education was secondary level (37.0%), main job was general employment (26.0%), most monthly income range was less than or equal 10,000 baht (49.0%), the highest family members were 3-5 (68.0%), the highest number of

income earners in the family was 1-2 (72.0%). Factors related to the increased household debt burden during COVID-19 included gender, age, education level, occupation, average income, and number of family members. Factors unrelated to the expanded household debt burden during COVID-19 was the number of family income earners, at the confidence level of 95%.

Keywords: *Correlated factors, Household debt, COVID-19*

บทนำ

เศรษฐกิจในสังคมโลกมีการชะลอตัวลง และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจซึ่งประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจ ทั้งปัญหาด้านการลงทุนของภาคเอกชน ด้านการอุปโภคบริโภค ด้านรายได้ของรัฐบาล โดยเฉพาะการส่งออกและการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด จากสถานการณ์เศรษฐกิจตกต่ำ บริษัทต่าง ๆ เริ่มปิดตัวลง มีการปลดประจำการพนักงาน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบและต้องดิ้นรนเพื่อแสวงหารายได้เพิ่มขึ้นจากเดิมเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และสำหรับประชาชนบางส่วนที่มีรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย จึงจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน ทั้งสถาบันการเงินในระบบและนอกระบบ จากปัญหานี้สินที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ได้ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างยาวนาน โดยหนี้สินครัวเรือนคือหนี้ที่ประชาชนกู้ยืมจากสถาบันต่าง ๆ ผู้ให้บริการนอกระบบ หรือคนที่รู้จัก เพื่อนำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายตามความต้องการที่แตกต่างกัน โดยการก่อหนี้หรือการกู้ยืมเงินนั้นช่วยให้เราสามารถใช้จ่ายได้ทั้งในชีวิตประจำวัน และยามจำเป็นเกินกว่ารายได้และเงินออมที่มีอยู่ การก่อหนี้เปรียบเสมือนการนำรายได้ในอนาคต

มาใช้ แม้จะทำให้เกิดการใช้จ่าย ทำให้เศรษฐกิจขยายตัว และในอนาคตต้องทยอยชำระหนี้คืนทำให้รายได้หามาเหลือน้อยลงเช่น การบริโภคของครัวเรือนในอนาคตที่จะลดลง และความสามารถในการรองรับเหตุการณ์ฉุกเฉินน้อยลง

ในปี พ.ศ. 2562 มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่รุนแรงและรวดเร็ว ซึ่งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เริ่มระบาดเข้ามาในประเทศไทยเมื่อต้นปี พ.ศ.2563 และการระบาดในประเทศไทยได้ขยายวงกว้างอย่างรวดเร็ว เมื่อมีการระบาดอย่างหนัก ส่งผลต่อการประกอบอาชีพ และเศรษฐกิจสังคมไทย รัฐบาลประกาศมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและควบคุมโรคไว้หลายมาตรการ และประเทศต้องเผชิญกับการหยุดชะงักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 จากมาตรการของภาครัฐ ส่งผลให้ภาคการท่องเที่ยวและภาคการบริการหยุดชะงักแบบเฉียบพลัน จากมาตรการการงดการเดินทางข้ามประเทศ ส่งผลต่อธุรกิจโรงแรมที่พัก ร้านอาหาร และตลอดจนถึงการท่องเที่ยว จากมาตรการดังกล่าวสูญเสียรายได้จากการท่องเที่ยวมหาศาล รวมทั้งกิจการ แรงงาน ร้านอาหาร ภาคบริการต้องปิดตัวลง จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของครัวเรือนรายงานว่า อัตราการว่างงานของประชาชนอยู่ในระดับสูง ชั่วโงมในการเป็นอยู่ของครัวเรือนรายงานว่า อัตราการว่างงานของประชาชนอยู่ในระดับสูง ชั่วโงมในการทำงานลดลง ได้ส่งผลกระทบต่อรายได้และความเป็นอยู่ของครัวเรือน และปัญหาความยากจนสะสม ส่งผลต่อความอยู่รอดของธุรกิจ การจ้างงาน และความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ของประชาชน เห็นได้ว่าปัญหาจากการระบาดของโควิด-19 เป็นปัญหาชั่วคราว แต่ปัญหาชั่วคราวนี้กำลังสร้างรอยแผลที่รุนแรงต่อเศรษฐกิจไทยวิกฤติการแพร่ระบาดของโควิด-19 สะท้อนได้ว่า วิกฤต

นี้ทำให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น จากมาตรการควบคุมการระบาด ส่งผลอย่างหนักกับประชาชนบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานทักษะต่ำและมีรายได้น้อย ขาดการเงินออมและมีภาระหนี้สูง ไม่มีความพร้อมในด้านเทคโนโลยี และการระบาดครั้งนี้ได้สร้างปัญหาหนี้ที่มีแนวโน้มที่สูงอยู่แล้วให้สูงขึ้นไปอีก ทั้งหนี้ครัวเรือน หนี้ธุรกิจเอกชน และหนี้ของภาครัฐ จากการชะงักของเงินในระบบเศรษฐกิจ ทำให้ความสามารถในการรับผลกระทบด้านเศรษฐกิจของครัวเรือนและธุรกิจในอนาคตลดลง มีความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้สูง จนสร้างความเสี่ยงต่อเสถียรภาพและการทำหน้าที่ของระบบการเงิน โดยข้อมูลจากกองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค จากสถานการณ์ความไม่แน่นอน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในไตรมาส 2/2564 สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 89.3 และในไตรมาสที่ 3/2564 สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ยังทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 89.3 จากไตรมาสที่ 3/2564 พบว่ายอดค้างหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าประมาณ 6.71 หมื่นล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นผลจากการขยับขึ้นของ 1.หนี้เพื่อที่อยู่อาศัย 2.หนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคล 3.หนี้เพื่อการประกอบอาชีพ ตามลำดับ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ภาคครัวเรือนมีความเปราะบางทางการเงิน เนื่องจากการระบาดของโรคโควิด-19 ก่อให้เกิดหนี้สินภาคครัวเรือนที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ถึงแม้จะเป็นปัญหาระดับครัวเรือน แต่ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงิน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหนี้สินที่ยาวนาน และสมาชิกในครัวเรือนควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อลดการใช้จ่าย จะเห็นได้ว่าจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เกิดการก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เพื่อ

การประกอบอาชีพ เพื่อซื้อหรือเช่าที่อยู่อาศัย ซื้อมอเตอร์cycle บัตรเครดิต หรือเพื่อการศึกษาและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

จังหวัดนครศรีธรรมราช สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจจากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2562 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) อยู่ที่180,727 ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี 2561 เพิ่มขึ้นร้อยละ10.58 ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่ มาจากสาขาเกษตรกรรมฯ47,263 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.15 สาขาค้าส่งค้าปลีกฯ 20,997 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.62สาขาอุตสาหกรรม 18,790 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ10.40 สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ 17,381 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.62 และสาขาการศึกษา 14,778 ล้านบาทคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.18 และมีรายได้ประชากรต่อคนเท่ากับ119,589บาท(อันดับ 7 ของภาคใต้และอันดับ37 ของประเทศ) ด้านเศรษฐกิจจังหวัดนครศรีธรรมราชมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับภาคเกษตร การค้า การอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และอาชีพหลัก คือ การทำสวนยางพาราปาล์มน้ำมัน ทำนา ทำไร่ ทำสวนผลไม้ การประมง และการเลี้ยงสัตว์ (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2564)

จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่พบการแพร่ระบาดของโควิด-19 ไม่ได้น้อยไปกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในขณะเดียวกันจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่มีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของภาคใต้ยังทำให้เกิดการแพร่ระบาดในวงกว้างมากขึ้น จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า การระบาดระลอกใหม่ ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 18-30 ธ.ค. 2563 พบผู้ติดเชื้อโควิด-19 อย่างต่อเนื่องแล้วใน 49 จังหวัดส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ต้องประสบกับภาวะหยุดชะงักลงเหมือนกับทุกพื้นที่ แม้ว่า

จะได้มีการเยียวยาช่วยเหลือจากภาครัฐ หรือแม้แต่ในท้องถิ่นเองก็ตาม ผลกระทบที่เกิดขึ้นส่งผลต่อวิถีชีวิตของประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช (สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์ และคณะ, 2566) ผลกระทบทางเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชจากการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยการไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ รายได้ของครัวเรือนลดลง และหนี้สินของครอบครัวเพิ่มขึ้น ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ แผลงประพันธ์ และ สมชัย จิตสุชน (2563) กล่าวว่า การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้รายได้ของครัวเรือนลดลง เนื่องจากสถานประกอบการปิดหรือหยุดดำเนินการ ห้างร้าน ตลาดนัดปิดตามมาตรการของรัฐ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ มีรายได้ลดลง

โดยผลกระทบจากสถานการณ์โรคโควิด-19 ผลการศึกษา พบว่า (1) มีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ สภาพทางด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับรายได้ลดลงคิดเป็นร้อยละ 59.25 ด้านการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคสินค้าต่าง ๆ อยู่ในระดับลดลง คิดเป็นร้อยละ 42.00 และ ด้านเงินออม อยู่ในระดับลดลง คิดเป็นร้อยละ 64.00 (2) ผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า ผลกระทบภาวะสุขภาพเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้สมาชิกในครัวเรือน มีการป้องกันการติดเชื้อและดูแลสุขภาพ ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบเพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 94.75 และผลกระทบทางด้านสุขภาพเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ก่อให้เกิดผลกระทบทำให้สมาชิกในครัวเรือนมีความเครียด/วิตกกังวล ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 84.25 (วิเชียร มั่นแหล่ และคณะ, 2564)

โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญและมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดีคือ อำเภอทุ่งสง ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งของทุ่งสงอยู่กึ่งกลางคาบสมุทรมีเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างทะเลอ่าวไทยกับทะเลอันดามัน ทำให้ทุ่งสงเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางการค้าข้ามคาบสมุทรในสมัยอาณาจักรตามพรลิงค์และสมัยอาณาจักรนครศรีธรรมราช หลักฐานที่ยังหลงเหลืออยู่ในปัจจุบัน คือ ร่องรอยชุมชนโบราณ ที่ได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมอินเดียที่ตำบลหนองหงส์สันนิษฐานว่าเส้นทางคาบสมุทรเส้นนี้เริ่มต้นจาก ปากแม่น้ำกัณฑ์ดั่ง กองเรือสินค้าที่มาจากอินเดีย ลังกา หรือชาวตรัง จะล่องเรือเข้ามาตามแม่น้ำกัณฑ์ดั่ง ผ่านมาทางคลองท่าหลวง เข้าคลองวังหีบ คลองท่าเลา คลองท่าโหล่น ขึ้นบกที่บริเวณวัดชัยชุมพลเมือง ทุ่งสงแล้วเดินทางเท้าเข้าอำเภอร่อนพิบูลย์ข้ามคลองเสาธง เข้าสู่เมืองนครศรีธรรมราช ในปัจจุบันนี้อำเภอทุ่งสงคงมีฐานะเป็นชุมชนไม่ขยายใหญ่โตขนาดเมืองมาถึงสมัยรัตนโกสินทร์ อำเภอทุ่งสงเจริญเติบโตขึ้นเป็นลำดับจนกระทั่งในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อปีพ.ศ.2440 เมืองแห่งนี้ก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอำเภอ ขึ้น กับนครศรีธรรมราช คนเก่าเล่าว่า ชุมชนแรกของเมืองทุ่งสงตั้งอยู่บริเวณตลาดในริมคลองท่าเลาใกล้ ๆ บริเวณหอสมุดประชาชนเทศบาลเมืองทุ่งสงในปัจจุบัน ต่อมาได้มีการสร้างทางรถไฟสายใต้โดยทางรถไฟซึ่งมีการสร้างและเปิดใช้งานเป็นช่วง ๆ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 มาสำเร็จเสร็จสิ้นตลอดสายในสมัย รัชกาลที่ 6 ได้เลือกทุ่งสง (ตำบลปากแพรก) เป็นสถานีชุมทางใหญ่ เป็นจุดรวมและจุดจ่ายรถไฟ แยกไปส่วนต่าง ๆ ของภาคใต้ แม้ว่าในระยะหลังการเป็นชุมทางรถไฟจะลดบทบาท ความสำคัญ ลงบ้างเนื่องจากการเปิดเส้นทางการคมนาคมทางบกสายใหม่ ๆ หลังจากปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมา ซึ่งทำให้ชุมชนแห่งนี้เป็นชุมชนทางรถยนต์ที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช และติดต่อกับพื้นที่จังหวัด ทางฝั่งทะเลทางตะวันตกของภาคใต้ อีกด้วยเมือง

ศูนย์กลางการคมนาคม ชุมทางรถไฟการคมนาคมทางรถยนต์ที่สะดวกเป็นชุมทางรถยนต์ที่สำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช และการติดต่อกับพื้นที่จังหวัดทางฝั่ง ทะเลทางตะวันตกของภาคได้อีกด้วยนอกจากนี้ ชุมชนทุ่งสงยังเป็นที่ตั้งของส่วนราชการหลายหน่วยงานทั้งระดับเขตและระดับจังหวัดทำให้ชุมชนนี้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว เส้นผ่าของเมืองทุ่งสงก็เป็นศูนย์กลางของอาหาร เลิศรส นานาชนิด ทำให้นักเดินทางต้องแวะชิมปัจจุบันทุ่งสงเป็นเมืองใหญ่ที่มีความเจริญและคึกคักไปด้วยผู้คนที่มาจากทั่วสารทิศ ตัวเมืองทุ่งสงตั้งอยู่ในเขตตำบลปากแพรก ถนนชนปรีดา ถือว่าเป็นเส้นทางการจราจร หลัก เพราะมีร้านค้าทั้งสองฟากถนน รวมพื้นที่ปัจจุบัน 7.17 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,481.25 ไร่ (เทศบาลเมืองทุ่งสง, 2565)

ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่งผลต่อการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของประชาชนหรือไม่และจากการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นส่งผลต่อการก่อหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นหรือไม่ โดยการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านรายได้ พฤติกรรมการใช้จ่าย เพื่อเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต หลีกเลี่ยงปัญหาการมีหนี้สิน และการวางแผนเพื่อป้องกันภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์อื่น ๆ ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาระหนี้สินครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยจำแนกตามกลุ่มประชากรศาสตร์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 และมีประวัติการกักกั้นสินค้าเร็วเริ่มต้นตั้งแต่อ่อนเกิด การระบาดของโควิด-19 จนถึงการระบาดของโควิด-19 ในเขต อำเภอทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน การคำนวณเพื่อกำหนด ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ตามสูตรของ W.G.Cochran (1953) โดยกำหนดสัดส่วนของประชากรที่ต้องการจะสุ่ม 30% หรือ 0.3 โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 90 ซึ่งอนุโลมให้ให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 คน และใช้การสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2553)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม ที่เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อจะนำเอาข้อมูลที่ได้หลักจากการเก็บรวบรวมมา วิเคราะห์เพื่อการตอบปัญหาของการวิจัยหรือเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยผู้วิจัยได้ ศึกษาหาความรู้ ค้นคว้า แนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนด กรอบแนวความคิดของงานวิจัยที่แสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องในครั้งนี้ และ นำไปสู่ขั้นตอนของการให้ความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งการวิจัยนี้เป็นวิธี วิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามทั้งแบบเลือกตอบและแบบมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ โดยในส่วนของแบบสอบถามแบบเลือกตอบของผู้วิจัยมีตัวเลือกคำตอบ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบ และในส่วนแบบสอบถามมีคำตอบให้เลือก

5 ระดับ ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกระดับความสำคัญในการตอบแบบสอบถาม

การศึกษาในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 100 ชุด ประกอบไปด้วยเนื้อหา 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประชากรได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว มีจำนวนคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะเป็นการเลือกตอบ กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับภาระหนี้สินครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเกี่ยวข้องกับการมีหนี้มาแล้วกี่ปี กู้หนี้จากสถาบันใด กู้หนี้เพื่อเหตุผลใด ปัจจุบันมีหนี้กี่แห่ง หนี้ก่อนเกิดการระบาดของโควิด-19 จำนวนหนี้ปัจจุบัน ชำระหนี้ต่อเดือนเท่าใด ชำระหนี้ผ่านช่องทางใด ลักษณะรายได้ที่ได้รับ ลักษณะรายรับและรายจ่าย และปัจจุบันมีรายได้จากแหล่งใด มีจำนวนทั้งหมด 11 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะเป็นการเลือกตอบโดยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในเขตเทศบาลอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวน 5 ข้อ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale Method) ในรูปแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ จากน้อยไปมาก (ละเอียด คีลำน้อย และกันขิมาลัย จินดา ประเสริฐ, 2562)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ได้ผ่านการทดสอบความตรง (Validity) กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Concurrence) ของข้อคำถามที่ใช้ได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งผลการทดสอบได้ค่า มากกว่า 0.50 ทุกข้อคำถาม แล้วทำการทดสอบค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยการหาค่า ตามวิธีการของครอนบัค (Cronbach) กำหนดค่า (Alpha) ต้องมีค่า 0.80 ขึ้นไปจึงจะยอมรับได้ ซึ่งผลการทดสอบได้ค่า เท่ากับ 0.938 จึงนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับต้นทุน ค่าใช้จ่าย รายได้ เป็นต้น โดยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อ มาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ของข้อคำถามที่นำมาใช้ ได้ถูกนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านบัญชีและเศรษฐศาสตร์ จำนวน 3 คน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา ผลตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index) ได้ค่าเท่ากับ 0.88 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้คือ 0.80 ขึ้นไปตามหลักของ Polit and Hungler (2004) จากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจากตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา นี้ ได้ใช้สถิติคือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ค่าไคสแควร์ (Chi - Square) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	44	44.0
หญิง	56	56.0
อายุ		
18-22 ปี	30	30.0
23-27 ปี	16	16.0
28-32 ปี	9	9.0
33-37 ปี	8	8.0
38 ปีขึ้นไป	37	37.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	22	22.0
มัธยมศึกษา	37	37.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	9	9.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	2	2.0
ปริญญาตรี	30	30.0
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
เกษตรกร	23	23.0
ราชการ	3	3.0
พนักงานเอกชน	19	19.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	9	9.0
รับจ้างทั่วไป	26	26.0
อื่น ๆ	20	20.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	49	49.0
10,001-20,000 บาท	43	43.0
20,001-30,000 บาท	5	5.0
30,001-50,000 บาท	3	3.0
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1-2	16	16.0
3-5	68	68.0
มากกว่า 5 คน	16	16.0
จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว		
1-2	72	72.0
3-5	28	28.0
มากกว่า 5 คน	0	0
รวม	100	100

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าข้อมูลทั่วไปของประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 56 คน คิดเป็น (ร้อยละ 56.0) อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 38 ปีขึ้นไป จำนวน 37 คน (ร้อยละ 37.0) ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 37 คน (ร้อยละ 37.0) ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 26 คน (ร้อยละ 26.0) ระดับรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 49 คน (ร้อยละ 49.0) จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 68.0) จำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัวส่วนใหญ่จะมีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 72 คน (ร้อยละ 72.0)

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของภาระหนี้ครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนปีที่มีหนี้ครัวเรือน		
น้อยกว่า 1 ปี	34	34.0
1-5 ปี	44	44.0
6-10 ปี	15	15.0
11-15 ปี	2	2.0
มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	5	5.0
สถาบันการกู้ยืม		
สถาบันการเงินของรัฐ	43	43.0
สถาบันการเงินของเอกชน	6	6.0
สหกรณ์ออมทรัพย์	25	25.0
แหล่งกู้เงินนอกระบบ	4	4.0
บุคคลทั่วไป เช่น เพื่อนญาติ	22	22.0

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์การก่อหนี้		
ซื้อที่อยู่อาศัย	20	20
ซื้อยานพาหนะ	10	10
การอุปโภคบริโภค	30	30
การศึกษาของสมาชิกในครอบครัว	28	28
ค่ารักษาพยาบาล	7	7
อื่น ๆ	5	5
แหล่งกู้หนี้		
1-2 แห่ง	96	96.0
3-4 แห่ง	4	4.0
หนี้ก่อนโควิด-19		
น้อยกว่า 50,000 บาท	51	51.0
50,001 – 100,000 บาท	22	22.0
100,001 – 300,000 บาท	16	16.0
มากกว่า 300,001 บาท	11	11.0
หนี้ในช่วงโควิด19		
น้อยกว่า 50,000 บาท	44	44.0
50,001 – 100,000 บาท	22	22.0
100,001 – 300,000 บาท	13	13.0
มากกว่า 300,001 บาท	21	21.0
การชำระหนี้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	65	65.0
5,001 – 10,000 บาท	29	29.0

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
10,001 – 30,000 บาท	3	3.0
30,001 บาทขึ้นไป	3	3.0
วิธีการชำระหนี้		
ชำระผ่านบัตรเครดิต	12	12.0
หักผ่านธนาคาร	25	25.0
เดินทางหรือฝากญาติไปชำระ	18	18.0
ชำระหลายรูปแบบ	45	45.0
รายได้ที่ได้รับ		
แบบรายวัน	28	28.0
แบบรายสัปดาห์	7	7.0
แบบรายเดือน	32	32.0
ไม่แน่นอน	33	33.0
รายรับและรายจ่าย		
รายรับเท่ากับรายจ่าย	18	18.0
รายรับมากกว่ารายจ่าย	22	22.0
รายรับน้อยกว่ารายจ่าย	60	60.0
แหล่งที่มาของรายได้		
รายได้จากงานประจำ	81	81.0
รายได้จากงานเสริม	19	19.0

จากตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของภาระหนี้ครัวเรือนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีหนี้สิน 1-5 ปี ร้อยละ 44.0 โดยมีการกู้ยืมจากสถาบันการเงินของรัฐร้อยละ 43.0 กู้ยืมเงินเพื่อการอุปโภคบริโภค

ร้อยละ 30.0 มีการกู้ยืมเงินจำนวน 1-2 แห่งร้อยละ 96.0 หนี้ก่อนโควิดอยู่ที่น้อยกว่า 50,000 บาทร้อยละ 51.0 ส่วนการก่อหนี้ในช่วงโควิด-19 อยู่ที่น้อยกว่า 50,000 บาทร้อยละ 44.0 มีการชำระหนี้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทร้อยละ 65.0 ชำระหนี้หลายรูปแบบร้อยละ 45.0 รายได้ที่ได้รับไม่แน่นอนร้อยละ 33.0 มีรายรับน้อยกว่ารายจ่ายร้อยละ 60.0 และแหล่งที่มาของรายได้มาจากการทำงานประจำร้อยละ 8

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19

ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น	N	ร้อยละ	χ^2	Sig
อายุกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19				
- การก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล	100	100	31.25	0.01
ระดับการศึกษากับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น				
- ถ้ามีการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้	100	100	25.91	0.01
อาชีพกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19				
- การจัดสรรรายได้ก่อนไปใช้จ่ายอยู่เสมอ เพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและลดภาระหนี้สิน	100	100	31.02	0.00
- ถ้ามีการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้	100	100	26.36	0.03
- การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้มีการกู้หนี้สินเพิ่มโดยเหตุจำเป็นและ	100	100	33.89	0.02

วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาระหนี้สิน ครัวเรือนเพิ่มขึ้น	N	ร้อยละ	χ^2	Sig
ไม่จำเป็นมากขึ้น - ก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล	100	100	32.56	0.03
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วง โควิด-19				
- การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ มีการกู้หนี้สินเพิ่มโดยเหตุจำเป็นและ ไม่จำเป็นมากขึ้น	100	100	35.38	0.00
- ก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น การศึกษา การรักษาพยาบาล	100	100	25.08	0.01
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้น ในช่วงโควิด-19				
- รายได้จากการทำงานของท่าน เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว และเพียงพอต่อการดำรงชีพในแต่ละ วัน	100	100	18.26	0.01
- หากมีการออมเงิน และเก็บเงินไว้ สำรองในยามฉุกเฉิน จะช่วยให้ลด การก่อหนี้ได้	100	100	17.23	0.02

จากตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
ในช่วงโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย
ต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว และจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว

ด้านเพศกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า เพศกับการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้ โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 10.81 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านอายุกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า อายุกับการก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน มีค่า x^2 เท่ากับ 31.25 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านระดับการศึกษากับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า ระดับการศึกษากับการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้ โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 25.91 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านอาชีพกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า อาชีพกับการจัดสรรรายได้ก่อนไปใช้จ่ายเสมอเพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและลดภาระหนี้สิน โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 31.02 มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีความสัมพันธ์กัน อาชีพกับการวางแผนการใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 26.36 มีค่า Sig เท่ากับ 0.03 มีความสัมพันธ์กัน อาชีพกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้นโดยเหตุจำเป็นและไม่จำเป็นมากขึ้น โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 33.89 มีค่า Sig. เท่ากับ 0.02 มีความสัมพันธ์กัน อาชีพกับการก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 32.56 มีค่า Sig เท่ากับ 0.03 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้นโดยเหตุจำเป็นและไม่จำเป็นมากขึ้น โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 35.38 มีค่า Sig เท่ากับ 0.00 มีความสัมพันธ์กัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการก่อหนี้เพื่อการใช้จ่ายในครัวเรือน โดยมีค่า x^2 เท่ากับ 25.08 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว มีค่า x^2 เท่ากับ 18.26 มีค่า Sig เท่ากับ 0.01 มีความสัมพันธ์กัน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับการออมเงินและเก็บเงินไว้สำรองในยามฉุกเฉิน มีค่า x^2 เท่ากับ 17.23 มีค่า Sig เท่ากับ 0.02 แสดงถึงปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ส่วนด้านจำนวนผู้มียาได้ในครอบครัวยังมีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้สินครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19 พบว่า ปัจจัยทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่มีความสัมพันธ์ต่อภาระหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นในช่วงโควิด-19

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับหนี้สินภาคครัวเรือนในช่วงโควิด-19 ในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ด้านรายได้ การออม และการก่อหนี้ มีระดับความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่จะเห็นว่าเมื่อมีรายได้ และจัดสรรรายได้ก่อนไปใช้จ่ายเสมอเพื่อให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและลดภาระหนี้สิน และเชื่อว่าหากมีการ

วางแผนที่ดีจะสามารถทำให้มีเงินคงเหลือสำหรับการออมหรือใช้จ่ายในยามฉุกเฉินได้ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ จารูวรรณ กิตตินราภรณ์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการประกอบอาชีพและปัจจัยการมีรายได้ที่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร มั่นแท้ บุญยิ่ง ประทุม สุรศักดิ์ แก้วอ่อน และกรกฎ จำเนียร (2564) ที่ศึกษาผลกระทบและการปรับตัวของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ครีวเรือนมีด้านรายได้ลดลง และมีเงินออมลดลง จนมีการก่อหนี้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้การปรับตัวด้านเศรษฐกิจ มีการสร้างอาชีพใหม่ เช่น เปลี่ยนจากการขายสินค้าเฉพาะหน้าร้านเท่านั้นเปลี่ยนเป็นการขายสินค้าออนไลน์และมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินของครัวเรือน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรส่งเสริมความรู้ทางการเงินให้กับประชาชน รวมถึงนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับพฤติกรรมทางการเงินได้ โดยเฉพาะในการใช้จ่ายเงินในการเลือกซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีความจำเป็นในครัวเรือนก่อนสินค้าฟุ่มเฟือย จะช่วยให้มีเงินเหลือ มีเงินออม มีเงินสำรองไว้ในยามฉุกเฉิน และลดการก่อหนี้เพิ่มขึ้นได้

2. ควรมีการศึกษาถึงความสามารถในการชำระหนี้ของประชาชน หากประชาชนมีการวางแผนการเงินทั้งรายได้ รายจ่าย และการก่อหนี้ที่เหมาะสม จะทำให้ใช้จ่ายในครัวเรือนที่ดี จะทำให้ลดภาระหนี้สินได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และเพื่อให้ได้การศึกษาที่เป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินที่มีแนวทางวิธีการลดหนี้ของประชาชน ทำให้ประชาชนมีหนี้ที่ลดลงและดำรงชีวิตได้โดยมีคุณภาพชีวิตที่ดี

References

Jaruwan Kittinaraphon. (2021). Using media and changing normal behavior for health.

During the outbreak of coronavirus (Covid-19): A case study of Pathum Thani Province. Journal of Communication Arts Review, 25(1), 15-34.

Nonglak Wiratchai. (2010). Curriculum and teaching research.

Sukhothai Thammathirat

Open University Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University Press.

Thung Song Municipality (2022). Basic information about Thung Song District. [Online].

Source:

[https://thungsongcity.go.th/content/general people](https://thungsongcity.go.th/content/general%20people)
(information as of 31 May 2022)

Bank of Thailand. (2021). Concepts for solving Thai household debt problems.

[Online]. Source:

<https://www.bot.or.th/landscape/household-debt/concept/>

- Laiyat Silanoi and Kantiman Jindaprasert. (2019). Using estimation measures in social science, humanities, hotel and tourism research. Journal of Administrative Science. Ubon Ratchathani University. 8(15), 112-126.
- Wichian Manlae, Boonying Prathum, Surasak Kaew-on, and Korakot Chamnian. (2021). Impacts and adaptation of people in the COVID-19 epidemic situation. Nakhon Si Thammarat Province. Mahachula Nakorn News Journal. 8(11). 327-340.
- Nakhon Si Thammarat Provincial Industrial Office. (2021). Report on the industrial economic situation of Nakhon Si Thammarat Province. [Online]. Source: <https://nakornsritthammarat.industry.go.th/th/cms-of-564>
- Sudarat Sudsomboon, Piyachart Pathumphon, Netchanok Sunasuan and Jiraporn Chananchana (2023) Economic and social impacts from the outbreak situation of coronavirus disease 2019 among people in Nakhon Si Thammarat province. Academic journal Public and private management. 5(1). 13-29.
- Cochran, W.G. (1953). **Sampling Techniques**. New York : John Wiley & Sons. Inc.

Polit, D. & B. Hungler. (2004). **Nursing Research-Principle and Methods**. Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia.